

Juba varasti käis Kalbu koolimaja
 (praegune algakamide maja) ümber uilgas selts-
 konna - ja ühisnõma tao. Minu ema juu
 järgi olid alud koolmeistri Bras (või Orav),
 kes äpitasud valvad laulu ja alud ema
 koos. Hiljem hankas laulu äpitava kohalik,
 välgatud puu noorem poeg Édouard Bilibel,
 kes pidas Tallinna koolmeistri amitit. Hiljem
 juba, kui mina ka mäldama harsasim, oli
 uoripühdas August Saunus sauljateni oled pea-
 misell Kalbu ja Nadalama küla inimesed,
 mõned ünniad ka Käbi - ja Vastsa nüüd.
 Ka välimängu takti. Puid peeti koolimajat,
 siit poleud vui valvamaja vori selle aegse
 nimetusga, selsimaja. Mäletan, oleks alles
 väine pesisipöör, nii isa - ema mind kaa-
 sa ~~võtivid ja läksime koolimajja~~ ~~kes to~~
~~beruhard Reko mätsustus~~ ~~jäigi~~
~~min pääval ja hiljem ohtul pida.~~ ~~Mäletan,~~
~~pääval toimusid~~ ~~paetel~~ ~~vgasugused osarusrängud,~~
~~olek loteni ja önnelaosimine ja „ongitsmike“~~
~~Näimane toimus nii, et riidega varjatud kabini-~~
~~nis istus mets või väine, kuhu oli rohku too-~~
~~dud igasugust pidi - pidi kraami, rann~~
~~pea suuri esipu. „Ongitsiga“ rõttis siis kahju~~
~~täisruina äärset kapi, millele ole müöniga~~

otsa seatus nõus. Kuid laskis "öngitsepa" kontsru mõninga ille kabiini ääre kabiini. Sestalipä aja püles siide rahult us on "öngitsepa" ja paari sis vastavalt asja nõusule ette. Palju oli palju nii mõni rinas ja üheks heor-häna tömbas väga vana kalossi või natuseid püürid, mõni ~~ele~~^{le} ~~le~~ püüril satus öinge etsa kaltsudat valmistatud beebei. Rahvas ümber-tingi haeris ja töötu oli palju. ~~Ka uue maid~~
~~asju~~ oli tundrot "öngi" otsas. Lõbus osares mängi oli nii sugune, et kahel kolmel kümne sentimeetri-
lise läbimõõduga valk, mis oli hästi siludans ja libedans hooruldatud, oli piisti maaesse pauder. Palgi rõngus oli 5-6 metrit. Palgi üerval otsas oli tööded risti põinpuu, mille närgas ~~sis~~
riippunid asjad, kas kompreni kottine, või
rahatasu või mõni muu asi. Lis saatis venni
niid oma avast ja jäetud pruorida ja
ronida mõda libedat valki üles ja näp-
sata säält omale asja. Linnikutele oli see vaid
jõe kohale ja kui ronija paolett sedlt alla
libises, oli j'allegi pealtvaatajatel valga ja
wanu nii palju. Nii sugusid üritusi ja
 veel palju teisigi oli veel. ~~Mälutan~~, et ~~hän-~~
gis pulmpilli orkustu ja mängijad oli kõdu
maoduse riites. ~~Näiballa~~ oli minagi minna
~~ette~~.

Öötlul toimus koolimaja seis näitemäng ja prävent valvas tantris. Mälitau, et tantsumas mängis üks mets lõotsapilli ja väikene poiss kõi trianglit kaasa.

Sei maa hankarii juba midagi taipa-ma ja ilmaelust arusaama, on mull melle jäätud, et siin ümbritses tegutsenud kaks silti: rea-matruroge-selts ja tuletöye-selts. Esimene töötas piamiselt Nadalama külas ja teine oli rohkem kalbuviila selts. Nagu taipasid ja kuulsid, olid neil omad konfliktid ja hiiremised. Hiljem aga, kui haxati ühiskondlikus korras elutama tuletörje siltile maja, siis saadi ühe mütn alla ja jäi enistetema raid tuletöyre selts, kes siis hankas organiseerima maja valmisäämisel piduri ja muid üritusi. Maja materjal vetti välja ühiskondlikus korras - balgatega. Ka suurim asa elutusmatu-pali: palve, kine, andsid talu peremeed omast metsast. Suur töö tuli ühiskondlikus ^{korras} korras maja elutamisele ja ümbritsevate korvastamisele.

Selle eestvedajaks ja hingeks maja elutamise ajal ja ka edaspidi, oli Välgatoa talu peremes Otto Kilibert, kes kõva oma vabade ajad, mis talutöörl üle jäi, seltrinajale (nii nimetatud siis seda maja) kulutas. Maja valmimine oli suurus seind-musens ümbritsevate valvake. Edasnes seltsi tegus. Rohkem haxati korvaldamas valvaku piduride ja leisi üritusi. Sina selle ajal kohta oli võrdlemisi suur saal ja avav näitlava

havati ~~meeni~~ tundma ja kaugemalt ja
peagi tulid erinoma elukutsed kellestciurd.
Lihesõnaga: seltsi dei arenes päädsasti:
Säöta siga noor & saare pühtimise. Pasunava-
noor, mis varem kous käis vastja koolimajas
ja Kalle koolimajas, koondus nüüd seltsimajja.
Önimisins pasunavanoori puhus oli Karl duu-
berg Haanja külast, siis Juhav Tamberg sa-
marst külast ja hiljem väga kaia aega pohan-
nes Salm Salbu külast. Kuna sel ajal muud
omistuid ega ka akordionimängijaid pol-
nud, oli puhkpill ainukene omistus, kui tuli män-
gida ka tantsus. Sel ajal mängijatelt puu-
elust ei tuntud, kuna noori õppis noga aeg piin-
ole. | Väitemängude juhus ja lavastajaus oli
kaia aega August Kivima Nadalamast. Mängi-
ti maha pikad mitmeaastased väitemän-
ged, mis läitis siis da noga peo kara.

Põhimine oli see, et vaatajad saalis saasid
walja ja naeru. Laval, ~~ees~~ oli lava seis oon,
kus istus ~~siis~~ ette ülepa ~~ja nelli~~ ali mistordatud
väikene konginene ~~ses~~ et peauppi rahvale saali
nätle ei paista. Saalt ta siis sosisitas väitepa
väitlusejatle tensi ille. Puhkas ka nii, et mööni
te gelane oli oma leidtiga päris häidas ja
vaatas noga aug kongi poole, et ~~säält~~ ali
~~saada~~ ja ~~ja~~ puhkas ka nii, et ette ülepa öeldend
tensi oli ennum saalis muelda, kui väitle-
ja seda üles. Kuid seda ei pandud pa-
travas.

Kui Ohexatku aegnooli tulid õpitaj'ans Šalpsypp', tema mets oli mingisugune teatri tegelane, võttis viimane näitemängede aspe omäksle allas ja lavastas mitu suurmat ja raskemat tiikni, näitus: Andus ja Pearce (niiid targamäe) Läenna jemal, Akteid tali j.t. Muidugi palavanni tegemine oli lavalt kadunud ja lavastused tulid hästi välja. Antursemad näitmineku tegijad olid tol ajal: Helene Höör, Eela Kekopa, Otto Kekora, Otto Nilibet Kalber Külast; Elmo Saunra, Eduard Saulep, August Liivima, Ensi Kivima Nadalamast ja veel paaljed teised.

Peod peeti eranditult pülvapäeva öhtul. Peod kestsid hommikuni nulla 3.-4. ni. Suvel püua noiti, neil puolised noju lääside. Pid kaidu jalgsi, jalgrattastega ja käisid ka hoburannitega võitatreel saanidiga. Suvel, mil tööpäev algas hommikul varas, mindi peolt kohu tööle. Kui prasuna koos, kus tantsimuurikat tegi, väsis ja tegi valusa ja, siis rahvas saalis organiseerisid ise ringmänge lauluidega, mille refrääni osa tantsiti. Siis oli jci hea võimalus samahästi ka neil endale tantsupartnerit valida. Ringmängest võibid peaalgus eranditult noik saalis olistad osa ja lauluvõistlust peevader ei tulnud. Laulsid peaalgus noik. Kuna sel ajal peurdus elentivalgustus, pölesid igas numbris suured pütaoliumi lambid, mis tavaliselt riippusid lass.

Kui seltsele käsi täie kooga, siis spordi tegemisega aldi tagasi hoidlinomad. Käal ei elnud modustatud spordiühingeid, kes aleus sellega tegelined.

Keed siisni seda tiheti omal algatusel. Enamasti aga külas oli võrkpalli plats, kus öhtuti noored palli tagusid. Samuti mängiti jalgpalli. Võrgfaustia oli tagasi hoidlinum. Meidungi sai ju proovitud ka, kus suudab kõrgemalt üli laki küpata.

Sageli mängisime kahe naaberküla. Kalbu ja Nadalenna küla poised kaos | Võrkpallis sai oma vahel võistlada | Kuna jalgpall nõudis rohkem poisse ja siis ügase külasse viisitoomans poisse ei jatkuud. Siis moodustasime ühele võistlou-

na ja näisime naaber valla poistega võistlemas. Nii mängisime Rapla, Lilli, Färvakandi

ja uel teiste valla poistega. Kohilaga ei julgenud mängima minua, sest sääboli puba kindl jalgpallimiseks nimiga „Püri vas“ |

nes näis puba tähtsamatel võistlustel. Igale pühapäeval oai jalgpalli taga astud pär läbi ja järgmisel päeval olid jalad täiesti haiged. Kuid järgmisens pühapäevans olla jalad juba terved ja sai fölli mindud.

Seesumma osa võistluse peeti Kearas, sest seal oli selli aja sohta väga ehitatud hea spordivälja, joonturiradad, hüppipaikade ja nelul murul jalgpalliväljanuga. Sääb peeti na vergusfaustike võistlusi. Cuvata võib, et neid organiseeris mingisugune Kearju maakonna spordi organisatsioon, kuna Keara spordiväljanut peeti maakonnal parimam.

Kõestada või igauus, kui sellus leesti ja taht mist ole. Tävaliselt vörstideks tennistega või palju jahv. Arsti luba polevad vaja. Võistlejaid ja pealtvaatajaid jatkuu.

- Ühest arjast, millest ei saa ega tohige mõõda minu ali see, et kuunagine Eesti ja vist ka saame pokrimelitu Lure, käsi rahvamajast rahvamajja, kohver wäpse abas ja õpitas ja nautus poisse poissi õppimira. Ta oli väsimatu hing ja poistele hea sõber ja õpitaja. Tema lõpuks maa-ond teda tuendis ja oli alati eodatud mui kuli. Ka siin Lehtma seltnimajas on ta veel ja veel väinud ja poisse poissima õpitamud. Kuid siisi tina töö ~~sõitkamis~~ ei kannud välja, sest nimikaid pokrijaid pole siit ~~ole~~ ~~oõrsi~~ ~~uud~~, ~~kuu~~ ~~välja~~ ~~analo~~ Paul Jeerup ~~ole~~ ~~poissim~~ ~~kes~~ ~~kuu~~ ~~pou~~ dis peaegav rabariigi tasemile, neid sunn katustas ta ele.

Parimatult poistest või spordipoistest keda osius seit kandist nimetabla, olid vennad Telliskaid, Oskar Tessaar; Elmo Mahoni, siin veel pallivõntajad Osvald Neivaar, Namli Aleksejer, Baroni Alfred ja ega minagi lahtuerd auskell pereududa.

Tütarlapset spordiga ei tegelenud, vaid alla vähed määral võmpalliga. Häistronda meie kandis veel ei alnud.